

Új kiadás – Pál második levele a korinthusiakhoz

Az 1975-ben megjelent és 1990-ben revideált protestáns új fordítású Biblia legújabb revíziójának próbakiadását tartja kezében a Tisztelt Olvasó. A Magyar Bibliatársulat 2006-ban kezdett hozzá a revízió előkészítéséhez, az észrevételek gyűjtéséhez. Munkánk most jutott el arra a pontra, hogy az egyházi bibliaolvasó közvélemény elé tárhatjuk a Szöveggondozó Bizottság revíziós munkájának gyümölcseit, köztük Pál második levelét a korinthusiakhoz.

A bibliai szöveg gondozása során a következő revíziós alapelvekhez igyekeztünk tartani magukat: 1. Figyelembe vettük és értékeltük az 1990 és 2008 között beérkezett észrevételeket és javaslatokat. 2. Meg kívántuk őrizni az új fordítású Biblia alapvető szövegkritikai és fordítási döntéseit (a formális és a dinamikus ekvivalencia kiegyensúlyozott alkalmazása), a bibliai szöveg tagolását és az emelkedett, mai beszélt köznyelvi szintet. Ezeken a területeken csak akkor változtattunk az új fordítás szövegén, ha azt a mai írástértelezési és fordításelméleti konszenzus megkövetelte. 3. Javítottuk a felismert nyomdahibákat, fordítási tévedéseket és archaikus (a mai beszélt nyelvben már nem használatos) kifejezéseket. 4. Igyekeztünk javítani a fordítás egységességén, következetességén. 5. Törekedtünk a „jó magyarságú” nyelvi megoldásokra, valamint arra, hogy az új bibliai szöveg felolvasva („szószéki használat”) is jól hangozzék. Legfőképpen pedig azt reméljük, hogy a revíziós munka eredményeként Isten igéje még inkább érthetően és tisztábban szólalhat meg magyar nyelven.

A most kézben tartott szöveget a Magyar Bibliatársulat tagegyházainak hivatalos honlapjain, pdf formátumban jelentetjük meg.

Köszönjük az eddig kapott észrevételeket, és arra szeretnénk kérni mindenkit, hogy a revideált szöveggel kapcsolatos véleményével bátran keressen meg bennünket az info@bibliatarsulat.hu e-mail címen vagy levélben a 1113 Budapest, Bocskai út 35. postacímen.

Magyar Bibliatársulat

PÁL MÁSODIK LEVELE A KORINTHUSIAKHOZ

Címzés, üdvözlés

1¹Pál, Isten akaratából Krisztus Jézus apostola, és Timóteus, a testvér: Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, és egész Akhájában valamennyi szentnek:
²Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.

Hálaadás a vigasztalásért

³Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene, ⁴aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságban, azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket. ⁵Mert amilyen bőséggel részünk van Krisztus szenvedéseiben, olyan bőséges Krisztus által a mi vigasztalásunk is. ⁶Ha szorongattatunk, ez a ti vigasztalásotokért és üdvösségetekért van, ha vigasztaltatunk, az a ti vigasztalásotokért van, amely elég erős ugyanazoknak a szenvedéseknek az elhordozására, amelyeket mi is szenvedünk. ⁷A mi reménységünk bizonyos felőletek, mert tudjuk, hogy amiképpen részesedéssé vagytok a szenvedésekben, ugyanúgy a vigasztalásban is.

⁸Mert azt akarjuk, testvéreim, hogy tudjatok arról a nyomorúságról, amely Ázsiában ért minket: rendkívüli mértékben, sőt erőnkön felül megterhelgettünk, annyira, hogy az életünk felől is kétségben voltunk. ⁹Sőt mi magunk is elszántuk magunkat a halálra, hogy ne önmagunkban bizakodjunk, hanem Istenben, aki feltámasztja a halottakat; ¹⁰aki ilyen halálos veszedelemből megszabadított minket, és meg is fog szabadítani. Benne reménykedünk, hogy ezután is megszabadít, ¹¹mivel ti is segítségünkre vagytok az értünk mondott könyörgéssel, hogy a ránk áradt kegyelemért sokan sokféleképpen mondjanak értünk hálaadást.

Pál megokolja látogatásának elhalasztását

¹²Mert ez a mi dicsekvésünk, amelyről lelkiismeretünk bizonyosságot tesz, hogy Isten szentségével és tisztaságával, nem emberi bölcsességgel, hanem Isten kegyelmével jártunk a világban, kiváltképpen pedig közöttetek. ¹³Mert nem írunk nektek mást, mint amit olvastok és meg is értetek, sőt remélem, hogy teljesen meg fogtok érteni, ¹⁴ahogyan részben meg is értettetek minket: mert ti velünk dicsekedtek, amiképpen mi is veletek a mi Urunk Jézus napján.

¹⁵Ezzel a bizodalommal akartam már előbb hozzátok menni, hogy másodszor is részesüljete a kegyelemben. ¹⁶Azután töletek akartam átmenni Makedóniába, és Makedóniából ismét hozzátok menni, hogy ti bocsássatok útra Júdeába. ¹⁷Amikor tehát ezt akarom, vajon könnyelmű vagyok-e? Vagy amit tervezek, emberi módon tervezem, vagy hogy énnálam az „igen” egyszersmind „nem” is? ¹⁸Isten a tanúm, hogy beszédünk nálatok nem volt „igen” és „nem”. ¹⁹Mert az Isten Fia, Krisztus Jézus, akit közöttetek hirdettünk, én magam, Szilvánusz és Timóteus, nem lett „igen”-né is meg „nem”-mé is, hanem az „igen” valósult meg öbenne. ²⁰Mert Istennek minden ígéretére öbenne van az igen, és ezért általa mondunk áment Isten dicsőségére. ²¹Isten pedig, aki minket veletek együtt Krisztusban megerősít és felken, ²²pecsétjével el is jegyzett minket, és a Lélek zálogát adta szívünkbe.

Pál könnyhullatással írt levele

²³Én pedig Istent hívom tanúbizonysággul magam mellett, hogy irántatok való kíméletből nem mentem még el Korinthusba. ²⁴Mert nem akarunk uralkodni a ti hiteteken, hanem munkatársai vagyunk örömtököknek, mivel szilárdan álltok a hitben.

2¹Elhatároztam tehát magamban, hogy nem megyek hozzátok ismét szomorúsággal. ²Mert ha megszorítlak titeket, akkor ki vidámít meg engem, hacsak nem az, akit én

megszomorítok? ³ Azért is írtam erről, hogy amikor megérkezem, ne érjen szomorúság azok miatt, akiknek örülnöm kellene, mert meg vagyok győződve arról, hogy az én örömöm mindnyájatoké. ⁴ Mert sok gyötrődés és szívbeli szorongás között, sok könnyhullatással írtam nektek, nem azért, hogy megszomorodjatok, hanem hogy megismerjétek azt a szeretetet, amely igen erős énbennem irántatok.

Pál megszomorítójának bűnbánata

⁵ Ha pedig valaki megszomorított, nem engem szomorított meg, hanem – hogy ne túlozzak – részben titeket mindnyájatokat is. ⁶ Elég az ilyennek az a büntetés, amit a többség mért rá. ⁷ Most viszont inkább bocsássatok meg neki, és vigasztaljátok meg, hogy a túlságosan nagy szomorúság valamiképpen meg ne eméssze az illetet. ⁸ Ezért kérlek titeket, tanúsítsatok iránta szeretetet. ⁹ Mert leveletem azért is írtam, hogy meggyőződjem megbízhatóságotokról: vajon mindenben engedelmesek vagytok-e. ¹⁰ Akinek pedig ti megbocsátotok, annak én is megbocsátok. Mert amit én megbocsátottam, ha volt mit megbocsátanom, az tiétek volt Krisztus színe előtt, hogy rá ne szedjen minket a Sátán. ¹¹ Az ő szándékai ugyanis nem ismeretlenek előttünk.

Pál Tróászban és Makedóniában

¹² Amikor pedig megérkeztem Tróászba Krisztus evangéliumának hirdetésére, bár az Úr kaput nyitott előttem, ¹³ nem volt nyugalma lelkemnek, mivel nem találtam Titusz testvéremet. Ezért elbúcsúztam tőlük, és elmentem Makedóniába. ¹⁴ De hála legyen Istennek, aki Krisztus ereje által mindenkor diadalra vezet bennünket, és ismeretének illatát terjeszti általunk mindenütt. ¹⁵ Mert Krisztus jó illata vagyunk Isten dicsőségére az üdvözülők és az elkárhozók között: ¹⁶ ezeknek a halál illata halálra, azoknak az élet illata életre. De ki alkalmas erre? ¹⁷ Mi nem olyanok vagyunk, mint sokan, akik nyereszkednek Isten igéjével, hanem mint akik tiszta szívből, sőt Istenből szólunk Isten előtt Krisztusban.

Pál ajánlólevele: a korinthusi gyülekezet

3 ¹ Elkezdjük-e ismét ajánlani önmagunkat? Vagy szükségünk van-e, mint némelyeknek, hozzátok szóló vagy töletek kapott ajánlólevelekre? ² A mi levelünk ti vagytok, amely be van írva szívünkbe, amelyet ismer és olvas minden ember. ³ Mert nyilvánvaló, hogy ti Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, amely nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével van felírva; és nem kő táblára, hanem a szívek hústábláira.

Az ó és az új szövetség szolgálatának dicsősége

⁴ Ilyen bizodalunk pedig Krisztus által van Isten iránt. ⁵ Nem mintha önmagunktól, mintegy a magunk erejéből volnánk alkalmasak, hogy bármit is megítéljünk; ellenkezőleg, a mi alkalmasságunk Istentől van. ⁶ Ő tett alkalmassá minket arra, hogy az új szövetség szolgálói legyünk, nem betűre, hanem Lélekre, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít. ⁷ Ha pedig a halálnak betűkkel köbe vésett szolgálata dicsőséges volt, úgyhogy nem tudtak Izráel fiai Mózes arcára nézni arcának múlt dicsősége miatt, ⁸ hogyan volna még dicsőségesebb a Lélek szolgálata? ⁹ Mert ha a kárhoztatás szolgálata dicsőséges, mennyivel dicsőségesebb az igazság szolgálata! ¹⁰ Sőt ami ott dicsőséges volt, már nem is dicsőséges az azt felülmúló dicsőség miatt. ¹¹ Ha ugyanis a mulandó dicsőséges, mennyivel inkább dicsőséges a maradandó.

¹² Mivel tehát ilyen reménységünk van, teljes nyíltsággal szólunk; ¹³ és nem úgy, mint Mózes, aki leplet tett az arcára, hogy ne lássák Izráel fiai a mulandó dicsőség végét. ¹⁴ De az ő gondolkodásuk eltompult, mert az Ószövetség felolvasásakor ugyanaz a lepel mind a mai napig felfedetlenül megmaradt, mivel az csak Krisztusban tűnik el. ¹⁵ Sőt mindmáig, valahányszor Mózeset olvassák, lepel van a szívükön. ¹⁶ De ha majd megtérnek az Úrhoz,

elvétetik a lepel. ¹⁷Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr Lelke, ott a szabadság. ¹⁸Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.

Pál nem önmagát prédikálja

4¹Ezért tehát, mivel Isten irgalmából ilyen szolgálatban állunk, nem csüggedünk el, ²hanem elvetjük a szégyenletes titkos bűnöket; nem járunk ravaszságban, nem is hamisítjuk meg Isten ígését, hanem az igazság nyílt hirdetésével ajánljuk magunkat minden ember lelkiismeretének Isten előtt. ³Ha pedig nem elég világos a mi evangéliumunk, csak azok számára nem világos, akik elvesznek. ⁴Ezeknek a gondolkozását e világ istene megvakította, mert hitetlenek, és így nem látják meg a Krisztus dicsőségéről szóló evangélium világosságát, aki Isten képmása. ⁵Mert nem önmagunkat hirdetjük, hanem Krisztus Jézust, az Urat, önmagunkat pedig mint szolgáitokat Jézusért. ⁶Isten ugyanis, aki ezt mondta: „Sötétségből világosság ragyogjon fel”, ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán.

Isten erejének kincse cserépedényekben van

⁷Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk, és ne magunknak: ⁸Mindenütt szorongatnak minket, de nem szorítanak be, kétségeskedünk, de nem esünk kétségbe; ⁹üldözöttek vagyunk, de nem elhagyottak, letipornak, de el nem veszünk; ¹⁰Jézus halálát mindenkor testünkben hordozzuk, hogy Jézus élete is láthatóvá legyen testünkben. ¹¹Mert életünk folyamán szüntelen a halál révén állunk Jézusért, hogy Jézus élete is láthatóvá legyen halandó testünkben. ¹²Azért a halál bennünk végzi munkáját, az élet pedig bennetek.

¹³Mivel pedig a hitnek ugyanaz a Lelke van bennünk, ahogyan meg van írva: „Hittem, azért szóltam”, mi is hiszünk, és azért szólunk! ¹⁴Mert tudjuk, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, az Jézussal együtt minket is feltámaszt, és maga elé állít veletek együtt. ¹⁵Mert minden értetek van, hogy a kegyelem sokasodjék, és egyre többen adjanak hálát Isten dicsőségére. ¹⁶Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra. ¹⁷Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk, ¹⁸mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

Krisztus ítélszéke elé kell állnunk

5¹Tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk. ²Azért sóhajtozunk ebben a testben, mivel vágyakozunk felölteni rá mennyből való hajlékunkat, ³ha ugyan nem bizonyulunk felöltözve is mezíteleneknek. ⁴Mert mi is, akik e sátorban vagyunk, megterhelten sóhajtozunk, minthogy nem szeretnénk ezt levetni, hanem felölteni rá amaszt, hogy a halandót elnyelje az élet. ⁵Isten pedig, aki minket erre felkészített, a Lélek zálogát adta nekünk. ⁶Tehát mindenkor bizakodunk, és tudjuk, hogy amíg a testben lakunk, távol lakunk az Úrtól; ⁷mert hitben járunk, nem látásban. ⁸De bizakodunk, és inkább szeretnénk elköltözni a testből, és hazaköltözni az Úrhoz. ⁹Ezért arra törekszünk, hogy akár itt lakunk még, akár elköltözünk, kedvesek legyünk neki. ¹⁰Mert mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk Krisztus ítélszéke elé, hogy mindenki megkapja, amit megérdemel, aszerint, amit e testben cselekedett: akár jót, akár gonoszt.

Krisztus szorongató szeretete

¹¹Mivel tehát ismerjük az Úr félelmét, embereket győzünk meg, Isten előtt pedig nyíltan állunk. Remélem azonban, hogy a ti lelkiismeretetek előtt is nyíltan állunk. ¹²Nem

önmagunkat ajánljuk ismét nektek, hanem lehetőséget adunk nektek a velünk való dicsekedésre, hogy legyen mit felelnetek azoknak, akik azzal dicsekednek, ami csak látszat, és nem azzal, ami a szívben van. ¹³Ha ugyanis révületbe estünk, Istenért történt, ha pedig józanok vagyunk, értetek van. ¹⁴Mert Krisztus szeretete szorongat minket, mivel azt tartjuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt; ¹⁵és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt.

A békéltetés szolgálata

¹⁶Úgyhogy mi mostantól fogva senkit nem ismerünk test szerint: ha ismertük is Krisztust test szerint, most már őt sem így ismerjük. ¹⁷Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtetés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre. ¹⁸Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. ¹⁹Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és ránk bízta a békéltetés igéjét. ²⁰Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg Istennel! ²¹Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.

Pál szolgálatának gyalázata és dicsősége

6¹Vele együtt munkálkodva intünk is titeket: úgy éljete, mint akik nem hiába kapták Isten kegyelmét. ²Mert ő mondja: „A kegyelem idején meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek.” Íme, most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja! ³Senkinek semmiféle megütközést nem okozunk, hogy ne szidalmazzák szolgálatunkat, ⁴hanem úgy ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgái: sok tűrésben, nyomorúságban, szükségben, szorongatásban, ⁵verésekben, bebörtönzésben, nyugtalan időkben, fáradozásban, átvirrasztott éjszakákban, böjtölésben, ⁶tisztaságban, ismeretben, türelemben, jóságban, Szentlélekben, képmutatás nélküli szeretetben, ⁷az igazság igéjével, Isten erejével, az igazság jobb és bal felől való fegyvereivel, ⁸dicsőségben és gyalázatban, rossz hírben és jó hírben, mint ámitók és igazak, ⁹mint ismeretlenek és jól ismertek, mint meghalók, és íme, élők, mint megfenyítettek és meg nem öltek, ¹⁰mint szomorkodók, de mindig örvendezők, mint szegények, de sokakat gazdagítók, mint akiknek nincsen semmijük, és akiké mégis minden.

Pál nyíltsága viszonzásra vár

¹¹Szánk megnyílt, szívünk kitérült előttetek, korinthusiak: ¹²nem a mi szívünkben van kevés hely számotokra, hanem a ti szívetekben van kevés hely számunkra. ¹³Viszonzásul pedig, mint gyermekeimhez szólok: tárjátok ki ti is szíveteket!

Krisztus vagy Beliál

¹⁴Ne legyetek a hitetlenekkel felemás igában, mert mi köze egymáshoz az igazságnak és a gonoszságnak, vagy mi köze van a világosságnak a sötétséghez? ¹⁵Vagy mi azonosság van Krisztus és Beliál között? Vagy milyen közösség van hívő és hitetlen között? ¹⁶Hogyan fér össze Isten temploma a bálványokkal? Mert mi az élő Isten temploma vagyunk, ahogyan Isten mondta: „Közöttük fogok lakni és járni, Istenük leszek, és ők az én népem lesznek. ¹⁷Ezért tehát menjete ki közülük, és váljatok külön tőlük, így szól az Úr, tisztátalant ne érintsetek, és én magamhoz fogadlak titeket, ¹⁸Atyátokká leszek, ti pedig fiaimná és leányaimná lesztek, így szól a mindenható Úr.”

Pál szeretete a gyülekezet iránt

7¹Mivel tehát ilyen ígéreteink vannak, szereteteim, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, és Isten félelmében tegyük teljessé a mi megszentelődésünket.

²Fogadjatok be minket: senkit nem bántottunk, senkit nem károsítottunk meg, senkit nem csaltunk meg. ³Nem vádképpen mondom, hiszen az előbb megmondtam, hogy szívünkben vagytok, hogy együtt éljünk, és együtt haljunk. ⁴Nagy a bizalmam irántatok, sok dicsekedni valóm van veletek, tele vagytok vigasztalódással, minden nyomorúságunk ellenére csordultig vagytok örömmel.

Titusz jó hírei a gyülekezetéről

⁵Mert amikor megérkeztünk Makedóniába, semmi nyugalma sem volt testünknek, hanem ki voltunk téve mindenféle zaklatásnak: kívül harcok, belül félelmek. ⁶De Isten, a megalázottak vigasztalója, megvigasztalt minket Titusz megérkezésével; ⁷de nemcsak az ő megérkezésével, hanem azzal a vigasztalással is, amellyel ő nálatok megvigasztalódott. Hírül hozta ugyanis nekünk a ti vágyódásokat, kesergéseket, hozzám való ragaszkodásokat, úgyhogy még jobban megörültem.

A gyülekezet Isten szerinti megszorodása

⁸Mert ha megszorítottalak is titeket azzal a levéllel, nem bánom. Bántam ugyan, látva hogy az a levél, ha egy kis időre is, megszorított titeket, ⁹de most már örülök. Nem annak, hogy megszorodtatok, hanem hogy megtérésre szomorodtatok meg: mert Isten szerint szomorodtatok meg, és miattunk semmiben nem vallotok kárt. ¹⁰Mert az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre, a világ szerinti szomorúság pedig halált szerez. ¹¹Mert éppen az, hogy Isten szerint szomorodtatok meg, mekkora buzgóságot keltett bennetek, sőt mentegetőzést, sőt méltatlankodást, sőt félelmet, sőt vágyódást, sőt ragaszkodást, sőt a vétkes megbüntetését! Mindenképpen igazoltatok, hogy ártatlanok vagytok az ügyben. ¹²Ha tehát írtam is nektek, nem a sértő miatt, és nem is a sértett érdekében írtam, hanem azért, hogy nyilvánvalóvá legyen buzgóságotok, amely Isten színe előtt van bennetek irántunk.

¹³Ezért tehát megvigasztalódtunk, de megvigasztalódásunkon túl még jobban örültünk Titusz örömeinek, hiszen ti mindnyájan megnyugtattatok a lelkét. ¹⁴Mert ha egy kissé eldicsekedtem neki veletek, nem szégyenültem meg, hanem amint mindent az igazsághoz híven mondtunk el nektek, úgy Titusz előtt való dicsekedésünk is igaznak bizonyult. ¹⁵Ő még jobb szívvel gondol rátok, amikor visszaemlékezik mindnyájatok engedelmességére, amint félve és remegve fogadtátok őt. ¹⁶Örülök, hogy minden tekintetben bízhatom bennetek.

Adakozás a jeruzsálemi gyülekezet számára

8¹Hírt adunk nektek, testvéreim, Istennek arról a kegyelméről, amelyet Makedónia gyülekezeteinek adott. ²Mert a nyomorúság sok próbája között bőséges az ő örömük, és nagy szegénységükből a tisztaszívűség gazdagsága lett. ³Tanúskodom arról, hogy erejük szerint, sőt erejükön felül is önként adakoztak, ⁴és erősen sürgetve kérték tőlünk, hogy a szentek iránti szolgálatban adakozással részt vehessenek. ⁵És nemcsak azt tették, amit reméltünk, hanem először önmagukat adták az Úrnak, és aztán nekünk, az Isten akaratából. ⁶Úgyhogy bátorítottuk Tituszt, hogy amint már előbb elkezdte, fejezze is be nálatok ennek az adománynak az összegyűjtését.

Krisztus példája legyen a gyülekezeti adakozás mértéke

⁷Ezért ahogyan mindenben bővelkedtek: hitben és igében, ismeretben és minden buzgóságban, és a tőlünk rátok áradó szeretetben, úgy ebben az adakozásban is legyetek bőkezűek. ⁸Nem parancsként mondom, hanem azért, hogy mások buzgósága által a bennetek levő szeretet valódiságát is kipróbáljam. ⁹Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét; hogy gazdag létére szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok. ¹⁰Tanácsot is adok ebben az ügyben, mert ez hasznos nektek, akik

nemcsak a cselekvésben, hanem tavaly óta a szándékban is elől jártatok. ¹¹Most pedig a cselekvést is vigyétek véghez, hogy amilyen készséges volt a szándékok, olyan legyen a véghezvitele is, erőtközhöz mérten! ¹²Mert ha megvan a szándék, az aszerint kedves Istennek, amitek van, nem aszerint, amitek nincs. ¹³Ugyanis azért, hogy másoknak könnyebbségük legyen, nektek ne legyen nyomorúságotok. Ellenben az egyenlőségnek megfelelően ¹⁴a mostani időben a ti fölöslegetek pótolja azok hiányát, hogy máskor azok fölöslege is pótolja majd a ti hiányotokat, hogy így egyenlőség legyen; ¹⁵amint meg van írva: „Aki sokat szedett, annak nem lett többje, és aki keveset, annak nem lett kevesebbje.”

Titusz segítsége az adakozás irányításában

¹⁶Hála legyen Istennek, aki értetek ugyanezt a buzgóságot adta Titusz szívébe. ¹⁷Mert megkapta ugyan a bátorítást, de buzgóbb lévén, önként ment el hozzátok. ¹⁸Elküldtük vele együtt azt a testvért is, akinek az evangélium hirdetésével szerzett jó híre bejárta valamennyi gyülekezetet. ¹⁹Sőt ezenkívül a gyülekezetek kiválasztották őt útitársunknak is ebben az adománygyűjtésben, amelyben szolgálunk, magának az Úrnak a dicsőségére és a mi jó szándékunk megmutatására. ²⁰Mert óvakodni akarunk attól, hogy valaki megrágalmazzon minket szolgálatunknak eme bőséges eredménye miatt: ²¹mert gondunk van a tisztességre nemcsak az Úr előtt, hanem az emberek előtt is. ²²Elküldtük velük együtt azt a testvért, akinek az alkalmasságát sok mindenben kipróbáltuk, mert sokszor buzgó volt, most pedig még sokkal buzgóbb, mert nagyon bízunk bennetek. ²³Akár Titusról van szó, aki nekem társam és közöttetek munkatársam, akár a mi testvéreinkről, a gyülekezetek küldöttei ők: Krisztus dicsősége. ²⁴Tanúsítatok tehát irántuk szeretetet, és mutassátok meg nekik, hogy méltón dicsekedtünk veletek a gyülekezetek előtt.

Az adakozás rendje

9¹A szentek iránti szolgálatról fölösleges írnom nektek. ²Hiszen ismerem készségeket, amely miatt dicsekszem veletek a makedónoknak, hogy Akhája tavaly óta készen áll, és hogy a ti buzgóságotok magával ragadta a többséget. ³De mégis elküldtem a testvéreket, nehogy a veletek való dicsekedésünk ebben az ügyben hiábavaló legyen, hanem amint megmondtam: készen legyetek. ⁴És ha velem makedónok érkeznek, és felkészületlenül találunk titeket, valamiképpen szégyent ne valljunk mi – hogy ne mondjuk: ti – ebben a bizodal munkában. ⁵Szükségesnek tartottam tehát, hogy megkérjem a testvéreket, menjenek el hozzátok előre, és készítsék elő a már megígért adományokat, hogy az úgy legyen készen, mint hálaáldozat, nem pedig mint kényszerű adomány.

Az adakozás áldása

⁶Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat. ⁷Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti Isten”. ⁸Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiáraszsa rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkeztek, és bőségekből jusson minden jó cselekedetre. ⁹Amint meg van írva: „Bőkezűen osztott a szegényeknek, igazsága megmarad örökké.” ¹⁰Aki pedig magot ad a magvetőnek, és eledelül kenyeret, megadja és megsokasítja vetőmagotokat, és megszorítja igazságotok gyümölcsét. ¹¹Így mindenben meggazdagodtok a teljes tisztaszívűsége, amely általunk hálaadást szül Isten iránt. ¹²Mert ez az Isten előtti szolgálat nemcsak enyhít a szentek nyomorúságán, hanem sokakat hálaadásra is indít Isten iránt. ¹³Mert e szolgálat eredményességéért dicsőítjük majd Istent, azért az engedelmességért, amellyel Krisztus evangéliumáról vallást tesztet, és azért a jószívűségetekért, amely irántunk és mindenki iránt megnyilvánul. ¹⁴És ők könyörögnek is értetek, és vágyódnak utánatok, mivel Isten jósága bőven kiáradt rátok. ¹⁵Hála legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért!

Pál megérkezésekor erélyes lesz

10¹Krisztus szelídségével és gyöngédségével kérlek titeket én, Pál, aki – némelyek szerint – szemtől szemben ugyan alázatos vagyok közöttetek, de távollétemben erélyes vagyok hozzátok; ²kérlek, ne kényszerítsetek arra, hogy ottlétemkor erélyes legyek, mert úgy gondolom, bátran felléphetnék azokkal szemben, akik úgy vélekednek, hogy mi test szerint élünk. ³Mert testben élünk, de nem test szerint hadakozunk; ⁴hadakozásunk fegyverei ugyanis nem testiek, hanem erősek az Isten kezében erődítmények lerombolására. ⁵Ezekkel rombolunk le minden okoskodást és minden magaslatot, amelyet az Isten ismeretével szemben emeltek, és foglyul ejtünk minden gondolatot a Krisztus iránti engedelmességre, ⁶és készek vagyunk megbüntetni minden engedetlenséget, ha ti teljesen engedelmesek lesztek.

⁷Arra nézzetek, ami a szemetek előtt van! Ha valaki meg van győződve arról, hogy Krisztusé, azt is gondolja meg önmagában, hogy amint ő Krisztusé, ugyanúgy mi is. ⁸Mert ha kissé túlozva dicsekszem is a hatalmunkkal, amelyet az Úr építésekre, és nem rombolásokra adott, nem szégyenülök meg, ⁹nem akarva azt a látszatot kelteni, mintha levelemmel csak fenyegetnék titeket. ¹⁰Mert levelei, mondják, súlyosak és kemények ugyan, de testi megjelenése erőtlén, és beszéde szánalmas. ¹¹Azt pedig gondolja meg az ilyen ember, hogy amilyenek vagyunk a távollétünkben írt levelünk szavaiban, olyanok leszünk ottlétünkönkor tetteinkben is.

Pál Krisztus mértékéhez igazodik

¹²Mert nem mernénk magunkat azokhoz számítani vagy hasonlítani, akik önmagukat ajánlják, mivel ők önmagukhoz mérik és hasonlítják önmagukat, és így esztelennek bizonyulnak. ¹³Mi azonban nem mérték nélkül, hanem annak a határnak a mértéke szerint dicsekszünk, amelyet Isten szabott ki nekünk mértékül, hogy eljussunk hozzátok is. ¹⁴Mert mi nem mentünk túl a nekünk kiszabott határon, mint akik nem jutnak el hozzátok; hiszen hozzátok is eljutottunk Krisztus evangéliumával. ¹⁵Nem mérték nélkül, mások fáradozásával dicsekszünk, de reméljük, hogy hitetek megnövekedésével nagygyá leszünk közöttetek a mi munkaterületünkön. ¹⁶Ennélfogva a rajtatok túl eső területeken is hirdetjük az evangéliumot, de nem dicsekszünk olyan munkával, amelyet másutt már elvégeztek. ¹⁷Aki pedig dicsekszik, az Úrral dicsekedjék, ¹⁸mert nem az a megbízható ember, aki önmagát ajánlja, hanem az, akit az Úr ajánl.

Pál önzetlensége és az alapostolok hamissága

11¹Bárcsak elviselnétek tőlem egy kis esztelenséget, sőt viseljete el engem is! ²Mert Isten féltő szeretetével féltelek titeket: mivel eljegyeztelek titeket egy férfiúnak, hogy tiszta szűzként állítsalak benneteket Krisztus elé. ³Félek azonban, hogy amint a kígyó megcsalta Évát ravaszságával, úgy tántorodnak el a ti gondolataitok is a Krisztus iránti őszinte és tiszta hűségtől. ⁴Mert ha valaki odamegy hozzátok, és más Jézust hirdet, nem akit mi hirdettünk, vagy más lelket fogadtok be, nem akit kaptatok, vagy más evangéliumot, nem amelyet elfogadtatok, azt szépen eltűritek. ⁵Pedig úgy gondolom, hogy semmivel sem vagyok alábbvaló a legfőbb apostoloknál. ⁶Ha iskolázatlan vagyok is az ékesszólásban, az ismeretben nem, és ezt mindig minden tekintetben nyilvánvalóvá tettük előttetek.

⁷Vagy talán bünt követtem el, amikor megaláztam önmagam, hogy ti felmagasztaltassatok, mert ingyen hirdettem nektek Isten evangéliumát? ⁸Más gyülekezeteket fosztottam ki, amikor támogatást fogadtam el tőlük a nálatok végzendő szolgálatra. ⁹Amikor pedig nálatok voltam, és hiányt szenvedtem, nem terheltem meg senkit, mert hiányomat a Makedóniából jött testvérek pótolták, és minden tekintetben tartózkodtam és tartózkodni is fogok attól, hogy terhetekre legyek. ¹⁰Krisztus bennem levő igazságára mondom, hogy ez a

dicsekvésem Akhája vidékén sem fog bennem elnémulni. ¹¹Miért? Mert nem szeretlek titeket? Isten jól tudja azt!

¹²De amit teszek, azt ezután is tenni fogom, hogy elvegyem a lehetőséget azoktól, akik minden alkalmat megragadnak a dicsekvésre, hogy ők olyan apostolok, mint mi. ¹³Mert az ilyenek álapostolok, szélhámosok, akik Krisztus apostolainak adják ki magukat. ¹⁴Nem is csoda, mert maga a Sátán is a világosság angyalának adja ki magát. ¹⁵Nem meglepő tehát, hogy szolgálai is az igazság szolgálainak adják ki magukat; de a végük cselekedeteikhez méltó lesz.

Pál szenvedéseivel dicsekszik

¹⁶Megint csak azt mondom, senki se tartson esztelennek, ha pedig mégis annak gondoltok, akkor esztelenként is fogadjatok el, hogy egy kissé én is dicsekedhessem. ¹⁷Amit mondok, nem az Úr szerint mondom, hanem szinte esztelenül, a dicsekedésnek ezzel a merészségével. ¹⁸Minthogy sokan dicsekednek test szerint, én is dicsekedni fogok. ¹⁹Hiszen ti okosak vagytok, és szívesen eltúritek az eszteleneket: ²⁰mert eltúritek, ha valaki leigáz titeket, ha valaki élösködik rajtatok, ha valaki zsákmányul ejt titeket, ha valaki hatalmaskodik rajtatok, ha valaki arcul üt benneteket. ²¹Szégyenkezve szólok, minthogy ehhez mi gyengék voltunk.

De ha valaki merész valamiben, esztelenül szólok, merész vagyok én is. ²²Héberék ők? Én is. Izráeliták? Én is. Ábrahám utódai? Én is. ²³Krisztus szolgálai? Esztelenül szólok: én még inkább, hiszen többet fáradoztam, többször börtönöztek be, igen sok verést szenvedtem el, sokszor forogtam halálos veszedelemben. ²⁴Zsidóktól ötször kaptam egy híján negyven botütést, ²⁵háromszor megvesszőztek, egyszer megköveztek, háromszor szenvedtem hajótörést, egy éjt és egy napot hányódtam a tenger hullámain. ²⁶Gyakran voltam úton, veszedelemben folyókon, veszedelemben rablók között, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztaságban, veszedelemben a tengeren, veszedelemben áltelevérek között, ²⁷fáradozásban és vesződségben, gyakori virrasztásban, éhezésben és szomjazásban, gyakori böjtölésben, hidegben és mezítelenségben. ²⁸Ezen kívül még ott van naponkénti zaklattatásom és az összes gyülekezet gondja. ²⁹Ki erőtlén, hogy vele együtt ne volnék én is erőtlén? Ki botránkozik meg, hogy ne égnék én is? ³⁰Ha dicsekednem kell, a gyengeségeimmel fogok dicsekedni. ³¹Az Úr Jézus Istene és Atyja, aki áldott örökké, tudja, hogy nem hazudok.

³²Damaszkuszban Aretász király helytartója őriztette a damaszkusziak városát, hogy elfogjanak engem. ³³Ablakon át kosárban eresztettek le a falon, és megmenekültem a kezéből.

Pál erőtlensége és Isten ereje

12¹Dicsekednem kell, habár nem használ; rátérek azért az Úr megjelenéseire és kinyilatkoztatásaira. ²Ismerek egy embert Krisztusban, aki tizennégy évvel ezelőtt elragadtatott a harmadik égi – hogy testben-e, vagy testen kívül, nem tudom, csak Isten tudja. ³Én tudom, hogy az az ember – hogy testben-e, vagy testen kívül, nem tudom, csak az Isten tudja – ⁴elragadtatott a paradicsomba, és olyan kimondhatatlan beszédekert hallott, amelyeket ember el nem mondhat. ⁵Ezzel az emberrel dicsekszem, nem pedig önmagammal; ha csak az erőtlenségeimmel nem. ⁶Pedig ha dicsekedni akarnék, nem lennék esztelen, mert igazságot mondanék, de mérséklek magamat, hogy valaki többnek ne tartson, mint aminek lát, vagy amit tőlem hall; ⁷még a kinyilatkoztatások különleges nagysága miatt sem. Ezért tehát, hogy el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe: a Sátán angyala, hogy gyötörjön, hogy el ne bizakodjam. ⁸Emiatt háromszor kértem az Urat, hogy távozzék az el tőlem. ⁹De ő ezt mondta nekem: Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem, hogy Krisztus ereje lakozzék bennem. ¹⁰Ezért Krisztusért örömöm telik erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldöztetésekben és szorongatásokban; mert amikor erőtlén vagyok, akkor vagyok erős.

Pál szeretetből nem terhelte meg a gyülekezetet

¹¹Esztelenné lettem: ti kényszerítettetek rá. Nektek kellett volna ugyanis engem ajánlanotok, hiszen semmivel nem voltam alábbvaló a legfőbb apostoloknál, ha semmi vagyok is.

¹²Apostolságom ismertetőjegyei a teljes állhatatosságban, a jelekben, csodákban és isteni erőkhöz nyilvánultak meg közöttetek. ¹³Mert mi az, amiben a többi gyülekezethez képest hátrányba kerültetek, hacsak az nem, hogy én magam nem voltam terhetekre? Bocsássátok meg nekem ezt az igazságtalanságot!

¹⁴Íme, most kész vagyok harmadszor is elmenni hozzátok, és nem leszek terhetekre, mert nem azt keresem, ami a tietek, hanem titeket magatokat kereslek. Mert nem a gyermekek tartoznak gyűjteni a szülőknek, hanem a szülők a gyermekeknek. ¹⁵Én pedig nagyon szívesen hozok áldozatot, sőt magamat is feláldozom értetek. Ha én titeket ennyire szeretlek, ti kevésbé szerettek engem? ¹⁶Ám legyen: én nem voltam terhetekre, de ravasz ember lévén, csellel fogtalak meg titeket. ¹⁷Vagy valamelyik küldöttem révén csaltalak meg titeket? ¹⁸Megkértem Tituszt, és vele együtt küldtem el azt a testvért is. Csak nem Titusz csalt meg titeket? Nem ugyanazon Lélek szerint jártunk? Nem ugyanazokon a nyomokon?

¹⁹Régóta azt gondolhatjátok, hogy mentegetőzünk előttetek. Mi azonban Isten színe előtt Krisztusban beszélünk, mindezt pedig, szerettem, a ti épülésetekre. ²⁰Mert félek, hogy amikor megérkezem, nem olyanoknak találalak titeket, mint szeretnélek, és ti is olyannak találtok engem, amilyennek nem szeretnétek. Félek, hogy viszálykodás, irigység, harag, önzés, rágalmozás, vádaskodás, gőg, pártoskodás lesz közöttetek, ²¹úgyhogy amikor odamegyek, ismét megaláz engem az én Istenem nálatok, és megsiratók sokakat azok közül, akik korábban vétkeztek, és nem tértek meg abból a tisztátalanságból, paráznaságból és kicsapongásból, amelyet elkövettek.

Pál érkezéséig rendeződjék a gyülekezet

13¹Most harmadszor megyek hozzátok: „Két vagy három tanú szava erősítsen meg minden vallomást!” ²Előre megmondtam, most is előre mondom, mint másodszori ottlétemkor, és most távollétemben is azoknak, akik előzőleg vétkeztek, de a többieknek is: ha még egyszer elmegyek, nem leszek kíméletes; ³minthogy annak bizonyítékát keresitek, hogy általam valóban az a Krisztus szól, aki veletek szemben nem erőtlenséggel, hanem hatalmas közöttetek. ⁴Mert ha meg is feszítettetek erőtlenségből, él Isten hatalmából, és ha mi erőtlenség vagyunk is öbennél, élni fogunk vele együtt Isten hatalmából közöttetek.

⁵Önmagatokat tegyétek próbára, hogy hitben jártok-e! Önmagatokat vizsgáljátok meg! Vagy nem ismeritek fel magatokat, hogy Jézus Krisztus bennetek van? Ha nem, akkor még kipróbálatlanok vagytok. ⁶De remélem, felismeritek, hogy mi viszont kipróbáltak vagyunk. ⁷Imádkozunk Istenhez, hogy semmi rosszat ne tegyetek, nem azért, hogy mi kipróbáltaknak mutakozzunk, hanem azért, hogy a jót tegyétek, mi pedig mintha nem volnánk kipróbáltak. ⁸Mert semmit nem tehetünk az igazság ellen, hanem csak az igazságért. ⁹Mert örülünk, ha mi erőtlenség vagyunk, ti pedig erősek vagytok. Könyörgünk is azért, hogy ti tökéletesek legyetek. ¹⁰Azért írom ezeket távollétemben, hogy ottlétemkor ne kelljen keményen bánnom veletek aszerint a hatalom szerint, amelyet az Úr nekem építésre, és nem rombolásra adott.

Befejezés, üdvözlés, áldás

¹¹Végül, testvéreim, örüljétek, állítsátok helyre a jó rendet magatok között, fogadjátok el az intést, jussatok egyetértésre, éljétek békességben, akkor a szeretet és a békesség Istene veletek lesz. ¹²Köszönsétek egymást szent csókkal; köszöntenek titeket a szentek mind.

¹³Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!